

Ordføreren for Forslagsstillingerne (*Aage Henriksen*): Det Parti, jeg repræsenterer, har aldrig været i Tvivl om, hvilken Fare den kommunistiske Livsanskuelse og kommunistiske Virksomhed frembyder for vort Folk og vort Land. Vi har altid staaet forrest i Kampen mod den kommunistiske Bevægelse ikke mindst i disse Aar, hvor flere Tusinde af vore Partifæller kæmper i Frikorps Danmark eller i Vaaben SS og saaledes sætter Livet ind for at bidrage deres til for evigt at befri Europa, og dermed ogsaa Danmark, for jødisk Bolschevisme. Det er saaledes heller ikke nogen Tilfældighed, at det netop er os danske Nationalsocialister, der har mange af vore Kammerater ved Fronten, som gennem Forelæggelsen af dette Lovforslag om Udvidelse af Kommunistlovens Omraade henleder Opmærksomheden paa det utilstedelige i, at der i Danmark, hvis Regering har tilsluttet sig Antikominternpagten og har billiget en frivillig dansk Indsats ved Østfronten, end ikke er tilstrækkelig Hjemmel for en erkiningsfuld Bekæmpelse af den kommunistiske Fare.

Kommunistloven af 22. August 1941 forbyder kommunistisk Virksomhed og Agitation. Dette Forbud omfatter kun den ortodokse kommunistiske Virksomhed, saaledes som denne er udøvet af Danmarks kommunistiske Parti, men Loven forbyder derimod ikke den politiske Virksomhed, som ikke i den før nævnte traditionelle Forstand er kommunistisk, men som paa Grund af den nære Forbindelse i Særdeleshed med Hensyn til Maal og til en vis Grad ogsaa med Hensyn til Fremgangsmaade kan siges at medføre en lige saa stor Fare for Statens Sikkerhed som den kommunistiske. Der tænkes her paa den saakaldte „Salonkommunisme“, hvorved man forstaar en politisk Virksomhed, der har til Formaal at vinde intellektuelle Kredse og Grupper inden for Borgerskabet for den kommunistiske Livsanskuelse. Dens Virkemidler er ikke altid de samme som den ortodokse kommunistiske Virksomheds, men som Forholdene er i Dag, frembyder den uomtvisteligt Fare for den danske Stats Selvstændighed og indre Sikkerhed.

Da denne politiske Virksomhed, som jeg før har sagt, ikke omfattes af Kommunistloven, saaledes som denne nu er affattet, har vi stillet Forslag om at ændre § 1, Stk. 2, og § 2, Stk. 1, saaledes at ikke alene den ortodokse, men enhver Form for politisk Virksomhed, der med Rime-

lighed kan siges at være beslægtet dermed enten med Hensyn til Middel eller Maal, forbydes som statsfjendtlig politisk Virksomhed, og Personer, der krænker Forbudet, kan enten straffes eller tages i Forvaring.

Da man i sin Tid gennemførte Kommunistloven, maatte det staa de Politikere og Embedsmænd, der gav Loven Form, klart, at Opløsningen af kommunistiske Foreninger og Sammenslutninger kunde medføre, at Personer, der var Medlemmer af det kommunistiske Parti eller af kommunistiske Foreninger, og som ikke var taget i Forvaring, i en lang Række Tilfælde vilde søge over i andre med de forbudte Kommunistorganisationer beslægtede Foreninger og Sammenslutninger og derfra drive deres landsskadelige Virksomhed. For at bøde paa denne Mangel og for at skaffe Hjemmel til, at Foreninger, der i øvrigt efter deres Karakter kan antages at ville virke til Støtte for kommunistisk Virksomhed, kan forbydes og opløses, har vi udarbejdet den i Ændringsforslaget indeholdte Tilføjelse til § 1, Stk. 1.

Loven er imidlertid ogsaa paa et andet Punkt utilstrækkelig. Det er saaledes ifølge den nugældende Lovs Regler langt fra alle Handlinger, der foretages til Støtte for kommunistisk Virksomhed, der kan straffes, idet Muligheden for at straffe Personer, der medvirker til kommunistisk Virksomhed, er bestemt af dansk Rets almindelige Regler om Straf for Medvirken, hvorefter kun den Gerningsmand, der ved Tilskyndelse, Raad eller Daad har medvirket ved en ifølge Kommunistloven strafbar Handling, kan rammes, medens den Kreds af Personer, der ikke har medvirket i ovennævnte Forstand, men som f. Eks. ved at give Penge eller Rationeringsmærker har støttet den forbudte kommunistiske Virksomhed, vanskeligere — om end ikke af andre saa af bevistekniske Grunde — kan straffes efter Loven af 22. August 1941.

For at komme dette uheldige og for Landets Sikkerhed og Selvstændighed ikke ufarlige Forhold til Livs har vi stillet Forslag om de i Ændringsforslaget indeholdte Ændringer i § 1, Stk. 1, § 1, Stk. 2, og § 2, Stk. 1. Endvidere har vi foreslaaet § 1, Stk. 3, ændret saaledes, at Straffene Bøde og Hæfte bortfalder og der for Fremtiden kun idømmes Fængsel og vel at mærke indtil 16 Aar, modsat tidligere indtil 8 Aar. Ved Københavns Byret blev der for Overtrædelse af Loven mod kommunistisk Virksomhed for nylig afsagt en Række